

BORSSZEM JANKÓ

UJ HADI-ÉREM.

A congressus.

— Komédia IV felvonásban. —

Személyek:

BISMARCK
BEACONSFIELD
SALISBURY
ANDRÁSSY
SUVÁLOFF
TÖRÖK
FRANCZIA } néma személyek.
OLASZ

Történi: Berlinben.

I. felvonás.

Estély Suváloff grófnál.

Suváloff (vigan.) *Ó milyen progressus!
Megvan a congressus!*

(Int a zenészeknek, kik a béke-cantátét ráhuzzák.) Nos uraim, hogy tetszik ez a zene? A szöveget én szereztem hozzá.

Beaconsfield. Csinos! csinos! (Savanyuan mosolyog.)

Andrássy. Valóban — csakugyan — az ám! (Még savanyubban mosolyog.)

Suváloff. Ugy látom, Excellentiátok nem hoztak valami jó kedvet magukkal. Talán a buffetnél megjön a jobb hangulat? (Mind oda mennek, de az orosz konyha senkinek sincs kedvére.)

Beaconsfield. (Andrássyhoz.) Excellentiád nem eszik? Tán nincs villája . . .

Andrássy. Dehogy nincs — fel vagyok fegyverezve . . .

Suváloff (ijedten.) Fel van fegyverkezve? . . .

Andrássy. Nos igen, késsel és villával.

Suváloff. Vagy úgy! (Leülnek és esznek. A zenekar még egyre huzza a béke-cantátét, de senkisé hallgat rá.)

II. felvonás.

Értekezlet-i terem. Zöld asztal. Szőnyeg, melyre a kérdés hozatlik. Rózsaszín és fekete pápaszemek.

Suváloff (gomblyukában egy olajággal.) Uraim, Törökország immár törött ország. Megtörtük.

Salisbury (közbesóhajt.) S mi törtük!

Suváloff. Minket pedig összeültettek, hogy egy béke-cantátét szerezzünk. Ajánlom a következő szöveget:

*Béke béke béke!
Vége, vége, vége
A sok bajnak. Zengjen tus!
Megvan hát a congressus!*

Andrássy. Bátor vagyok Excellentiád béke-cantátétját a következő változattal elzengeni:

*Megvan a congressus,
De ha nincs regressus
Akkor bizony Európának
Kilátása lesz bus. (Tetszés.)*

Suváloff. Mivel az eredeti szöveg egyáltalán nem kell, tán jobb volna a következő szöveget elfogadni:

*Ha már van congressus,
Legyen is progressus,
S némi kis regressus*

Mind. Nem kell! nem kell!

Beaconsfield. A »némi kis regressus« helyett »mi-nél több regressus.« hivebben fejezné ki érzelmeinket. (Tetszés.)

Suváloff. Kérek 24 órai gondolkozási időt.

III. felvonás.

(Előbbi díszlet. Megjelennek a régi szereplők különböző furca zene-eszközökkel.)

Bismarck. Eddig hallgattam, de most csodálkozástomat kell kifejeznem ama szerszámok fölött, melyeket a t. vendég urak magukkal hoztak.

Mind. Ezek zene-instrumentumok.

Bismarck. Bocsnát, de Salisbury urnál egy Armstrong-ágyut vélek látni.

Salisbury. Kérem, hiszen ez bombardon. A béke-cantáte bassusára, vagyis a lapjára való.

Bismarck. Engedelmet, látom hogy mindenki fel van pisztolyozva, kardozva és puskázva. Méltóztassék instrumentumaikat egyelőre lerakni. (Megtörténi.) Én egy közvetítő szöveget nyujtok be, mely így szól:

*Beati possidentes,
Maradjon minden csendes!*

Andrássy. Ennél én is jobb nótát tudok. Például:

*San Stefano,
Vigye Manó!*

Suváloff. Efféle gassenhauerbe én bele nem egyezhetem . . .

Török (az előszobában rákezdi:)

*Legyen úgy mint régen vót!
Süvegelje meg a turkust,
Mind az oláh, mind a görög,
Mind a — gót. (Nevetés.)*

Bismarck. Menjen ki valaki és hagyja meg annak a muzsulmánynak, hogy fogja be a száját. (Megtörténi.) Nos hát uraim! mire fogunk menni?

Salisbury. Beaconsfield t. collegámmal is készítettünk egy nótát:

*Rule Britannia,
Nem kell Bulgária;
És Besszarábia
Marad Rumánia.
Henczegő eb: fia:
Hódoljon Szerbia.
Azután Ázsia . . .*

Suváloff. Elég! Irgalom! Minő versek! Tatár Péter sem irt ezeknél szörnyebbeket. Ajánlom magamat. (Mind utána szaladnak.)

IV. felvonás.

Csatatér Gállipoli körül.

(Ágyuk, torpedók, szuronyok. Nagy csata-képlet.)

PÁRISI KÖZTÁRLAT.

I.

Magyar különlegességek.

— Tiens, tiens, tiens! Hát ez kicsoda?
— Ah, ez egy kaczika Dél-Amerikából!

W. Gy. Nye krics! Vágyom mágyár! Vándor jogász!

— Un avoué ambulant de la Suisse hongroise. Mesdames et messieurs! Ez országban az ügyvédek így járnak be az országot.

— Drole de pays!

*

Megérkezik Zabrincsák Janó is a Párisba.

»Rajnepinte hű, fóna flű!»

— Tiens, tiens, tiens! Micsoda nyelven beszél ez?

— C'est un arabe du Mexique! Hiszen ott vannak a mellére akasztva a beduin-sátrak mintái!

— Van eszébe! C'est un romoneur!

— Ah persze! Hiszen drótok vannak a hátán! A Cabel-de-deux-Mondes minta munkása ez! Eljen! Vive le Cabel!

II.

Magyar konyha.

Egy adag rôtí à la hongroise.

— Voyons, ma vieille! Lássuk azt a gouillâche-t!
(Hoznak neki. A francia megkóstolja.) Tonnerre! . . . En
voilà une qui . . . Saprrristi! . . . (Fölugrik és körül tánczol.)

*
Az orvosnál.

Orvos. Mi lelte önt, mr. Colifichet?
Mr. Colifichet. Mmäh . . . bbäh . . . ähh!

Orv. Késsel vágta meg a nyelvét?

Mr. Colif. (Tagadólag rázza a fejét.)

Orv. Kigyó harapta meg? . . .

Mr. Colif. (csak rázza a fejét.)

Orv. Vitriolt öntött rá?

Mr. Colif. Mmmäh! . . . (Egyre rázza a fejét.)

Orv. (a homlokára ütve.) Ah, tudom már . . . boldogtalan, ön gouillâchet evett.

Mr. Colif. (Igent int.)

Orv. Hm, hm, le cas est grave. Nous verrons!

III.

Csárdai dolgok.

Extra Hungariam non est vita, azaz hogy: Magyarország extra-ország, arról nem lehet vita. A csárda meggyőzte arról a világot.

Valóságos Csárdanapál királynak érzi magát benne még a gallus is.

Léon Say, a francia miniszter, miután megivott benne egy jó üveg szomorodnyit, azt mondta, hogy: »Mes amis, ha Say Léon miniszter nem volnék, Say Móricz budapesti reáltanoda-igazgató szeretnék lenni!«

Mert igen sok bor ivódik ám benne, — és még sokkal több brüder. Berkes cigányunk többi közt brüdert ivott benne Judic asszonnyal, a párisi Soldosnéval. Látszik, van Judic-iuma a menyecskének, mert kevés az árnyék a kiállítás környékén, egy kis berkesség tehát nagyon elkél.

Egyéb nevezetes brüderek közül megemlítjük még Reményi Edét és szent Genovévát, Páris védasszonyát, ki szent Dávidnak tartotta hegedüsünket és megesküdött, hogy ilyen szép embert Rotterdamtól Noterdamig hiába keresne. Remusat Pál képviselő meg azt mondá, hogy: »Ha Rémusat nem volnék, Rémenie szeretnék lenni.«

Apropos Reményi! Egyszer koncertet rögtönzött a csárdában, s úgy fölizgatta vele a francziákat, hogy Gounod komponista magánkívül egy áriát rögtönzött, mely így kezdődik: »Czigány more! Extempore!« (»Extempore« ugy látszik azt jelenti hogy: »Vaskan-dore.«) A zaj akkora lett, hogy a rendőrség művészünket kénytelen volt bezárni. Mikor kibocsátották, a préfet de police ezt a jó viczet csinálta: »Mi a különbség most Reményi ur és hegedűje között? . . . A hegedűje: c'est le violon à Reményi, és ön: c'est Reményi au violon.« A párisi zenészektől művészünk pompás gyűrűt kapott emlékül, mely közepen nagy zöld szmaragd-drágakövet mutat. Jelen voltak ez alkalommal Léon Délibes, a szerrinte elnevezett délibáb föltalálója, Auber komponista s a rue Auber tulajdonosa, IV. Henrik érckirály (ezen czim megfelel a német Erzengel-, Erzbischoff-, Erzherzognak s több hasonlónak. Farkas Albert (Albert Wolff), a »Fagaras« (Figaro) napilap tárczairója, Gambetta képviselő stb.

Apropos Gambetta! A mindenféle toast között Gambettát is éltette a magyar kiállítási biztos, többi közt ezt mondván: »Franciaország fölvirágzásának titkát, harkánumat, én tudom. Majd ha Gambetta lesz a köztársaság elnöke, akkor uj kor virrad föl e szép földre.

Akkor az anyaország től fog vergődhetni arra a polczra hol most még csak gyarmatai állanak és nem Senegambia fogja többé Franciaország példáját követni, hanem Franciaország fog Senegambettává válni.« Harsány éljenzés követte e szép szavakat.

Természetes, hogy a csárda egyik főmágnes: a paprika. Egy odavetődött tudós német botanikus kisütötte már, hogy a paprika mi fán terem: a Paprikosenbaumon, aszondja. A francia földmívelési minister toastot is mondott a magyar papriculturára.

A magyar borokat a francziák nagyban fogyasztják. Racine fiatal tehetséges drámaíró minap a ménésire ezt az epigrammát csinálta;

*Je chante et ma chanson est du sucre et du miel;
Quand on boit du »Ménés,« on devient ménestrel.*)*

A villányira meg Swift angol költő tegnap azt mondta hogy:

*If paradise no more could be won virtuously,
I would transport myself to heavens by Villany.**)*

Az érmellékire meg Schiller Frigyes udv. tanácsos ur a napokban ezt a distichont költötte:

*Trink' diesen Wein und du leckst zehn Finger und
Hand dir und Aermel;*

*A er mel-Lecker darum nennt der Magyare ihn
stolz.*

Friedrich Schiller ur persze az »Érmelléker«-t úgy ejti hogy: *Aermel-Lecker*.

Tegnapelőtt meg Signor Virgilio Maroni híres olasz költőt itattuk a csárdában egrivel. Le is szította magát és elaludt az asztal alatt; utolsó szavai ezek voltak: »A e gri somnia«, t. i. ettől az egritől elalszom. Azóta az híres latin citatum lett.

*) Zengek és zöngelmem csupa czukor és méz, mert aki ménésit iszik, abból ménestrel (troubadour) lesz.

***) Ha erény által a menyországot nem lehet többé elnyerni, elfogom nyerni villányi által. (»Villany« angolul annyi mint gazemberség.)

A fényes Kapu égésekor.

Inkább háromszor leégni mint egyszer kihurczolkodni!

Turcus.

Táviratok.

Konstantinápoly, május 28. A zultán egy angol matróztól d. e. leczkét vesz a horn-pipe-féle skót dudáról nevezett nemzeti tánczban, este meg egy kozák tanítja az orosz hymnusra, hogy a congressus által már most teljes bizonyossággá lett győzelmi ünnepélyben, az illető nemzetek érzelmeinek megfelelőn vehessen részt.

*

Szt.-Pétervár, május 27. Suváloff érdekes ajándékokat hozott magával ide Londonbul. Viktória királyné Sándor czárnak egy gyönyörű kis festékes ládát küldött,

mellyel magának a Konstantinápoly végleges meghódítása fölötti örömét a legszebben kipingálhatja. A korona-herczegnek Beaconsfield lord Sumla, Várna és Batum várait takaros mézeskalácsok alakjában küldte meg, úgy hogy öt percnyi szopogatás után e várakat bár ki tudja bevenni. Legszebb ajándék jutott Miklós nagyhercegnek: egy marsali utazó-necessaire, szétcsavarható marsali bottal, melynek türegében ó-szerémi szilvorium s egy pisztoly-atrappe van, mely jószagu gyufákat foglal magában.

ADAKALEHVALA,

vagyis

Adakaleh kalevalája.

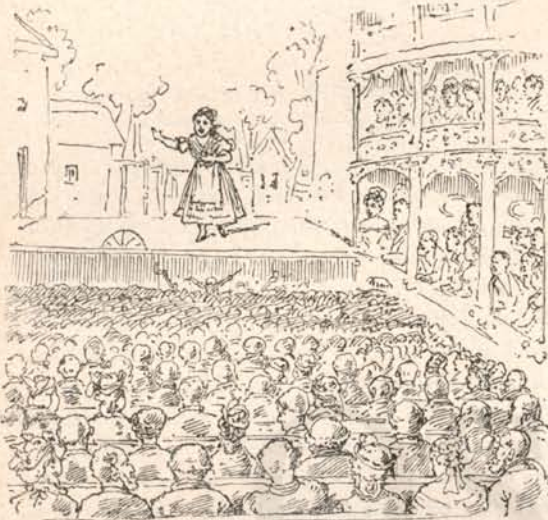
— Finn-ugri-sziltya-magyar-osztrák vörösmartidilis töredék. —

»Bim-bam-bumbasi, menj, vidd Sztambulgária hősit;
Már be se ruszcsukjad kapuid, hiszen Adakaleh csak,
És nem Pas de Calais, mire fog fáj szájam ürében.«
S bimbambumbasi ment. Félhold ujhold leve s eltünt.
»Nyitralitás!« hangzott föl a szittyák szózata s ötszáz
Hős baka kelt dunavizre csakonpakk — vízre tüzessen!
»Mít hoztok?« kérdé jó bimbasi, — »Sok cseviczét csak;«
Szólt a vezér ravaszon . . . mert Sokcseviczé vala a nép.
»Passzirt, Allah nevében! Így a török, állva odábbad.
Megnyekkent Iszter Szulinától Donaueschingig,
Hogy magyar-osztrák súly kezdé nyomkodni a hátát,
S fölzajlott vize még Budapesten is, — ámul a korzó
Skérdi: »Mi ez?« bedugá tán már Szulinát fene muszka?«
Hajh bedugá a manót, Szulinát nem dugja be ő már;
Ötszáz Sokcseviczünk be ne dugja az ő Szulináját,
Attól fél, — kirepedne különben muszka kobak, bögy,
Bendő, has, mundér — mundér vult decipi, ergo
Lecsiptatur — Ohó, mit hallok! Már csata dul tán?
Némán dörgnek az ágyuk; s így foly szörnyen az ostrom.
Hall! ropogás! . . . ez puska lehet, vagy kétszeri sültnek
Szár az foghegyelése. Mi bug fönn a levegőben?
Csak gránát lehet az . . . vagy vadlud, vagy rucza, vagy gém.
Gém! . . . Rémm! . . . Brr! Pergés . . . Mi pereg? Tán
dob! Kicsi, nagy dob?

Adakalehba' dob-utcza ha nem volt, lesz ezután majd.
Dob csakugyan, dododob dob dob dododob dododobdob!
Dobszó hí vacsorára! . . . Huhú, véres vacsorára!
Dob dododob, véres, dododob, véres lesz e lakzi.
Sebzetek jaja sí, jajajaj! Halld, hörg a halandó, . . .
Vagy rőfög? . . . Ej ni, amott malaczo, disznót ül a dandár.
Kelj föl hát, te világ s merd mondani: nem foly a vér ott!
Folyt vér! . . . Földre ugyan nem sok . . . kár volna is érte,
Ámde folyott! Piros írással véstük be Kliónak
Pergamenére: hogyan foglaltunk hont . . . hm, honocskát . . .
És mozgatni fülének a czár botját se merészle!

Furcsa arány az, mikor —

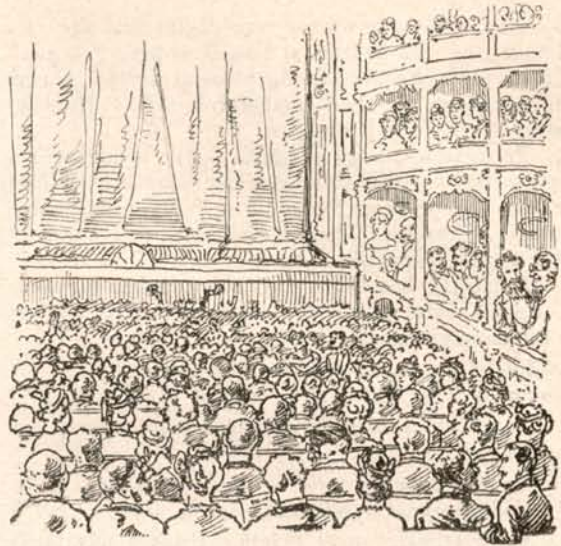

a színpadon van egy s a ház tele —

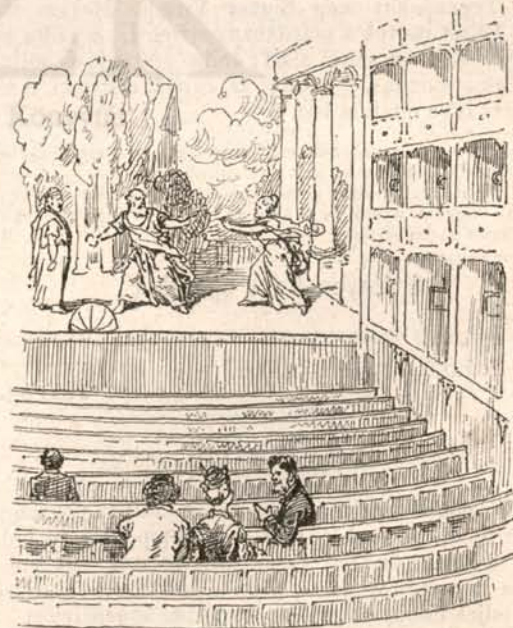
s a házbán van egy s a színpad tele.

* * *

Idegen színház-igazgató (látva a tele népszínházat.)
Ugyan, kedves, kollega, nem engedné át a közönségét vendégszerepekre?

* * *

Egy néző (a másikhöz.) Hehe, mégis mi vagyunk
többen!

* * *

— Uram, négy szemközt szeretnék önnel egy fontos dologban beszélni.
 — Akkor legyen szerencsém este a színházban.

Az egyetlen, ami most a színház körül virágjában áll.

Tekintettel a rózsavíz-gyártás körül szerzett érdemeiért: pacséri Odry Lehelnek megengedtetik, hogy ezentul magát pacsuli Odry Lehelnek hívassa.

Odry a népdalnok, ha még ezután is fellép valahol népszínházban, némely népdalt más szöveggel éneklend. U. m. ezt:
 »Hajnalban, hajnal előtt...«
 nem így fogja befejezni:

»Rózsafa nyílik a házam előtt.«

hanem így:

»Rózsavíz ömlik a házam előtt.«

Sóhaj.

Hogy én a Rózsa István könyveiből nem kaphattam egy pohárnyit! Az lett volna csak az igazi Rózsavíz! O. L.

A Rózsavíz után rózsaper csinálására fogja magát adni Odry. Az oszt' igazi hi m por lesz.

Kolumbus még mindig utazik, de már nem sokan kísérik. Kolumbusul is ezen Rákosi.

Méltatlanság.

A nemzeti színházban még csak a 47-ik cikkknél, vannak. Én már a 2047-ik cikket csinálom, még sem emlegetik.

HEGEDŰS SÁNDOR,

az »A Hon« vezérczikázója.

* * *

- Priell vagy Prielle?
- Voltaképen Priell.
- De hát mért ott a végén az »ee«?
- Hja, mert Nelli el nem tud lenni nélküle.
- Ugyan ugy-e?
- Ugy ám-e!

Tönődések.

(Seiffensteiner Solomontul.)

Haragosznak a szerbek Ada-Kaleh miatt. Ojánlom a karmánynak, hagyja megszállni a Belgrádot és bíztas vadjok, hogy a szerbek nem fogják hógodni az Ada-Kaleh miatt.

*

Tanádom egészen helyes, hoid nem akarják adni montenegráczoknak kikötő hely. Rablók-felkötő hely.

*

Hoid mit fogja kongresszus határozni? — Bolgáriát.

*

Kongresszos elütt Europa fél Nadj-Bolgária miat, kongresszos otán Nadj Bolgária fél Europa miat.

*

Moszka mégis nadj honezfot, madjaról diplomát. Türikszország felosztásánál akorja mogának tortani meg Bolgária, nekünk meg adja lázadó Bosznia és Hercegovinát. Mogának szánja éléskamra, nekünk meg a tözhelyet.

*

Mindig asztot monták, hoid mi követjük a szabad kéz pületikját. Félem magamat, hoid otoljára majd kisöl, hoid küvettünk az öres kéz pületikját.

*

Nem értem, mért beszélnek mindig tübes számban »kölesönös engedményekről«, mikar én üsmerek csak edjet, edj darab engedményt 80 milliónos bankkülcsönbe, ahol engeték a madjarok.

*

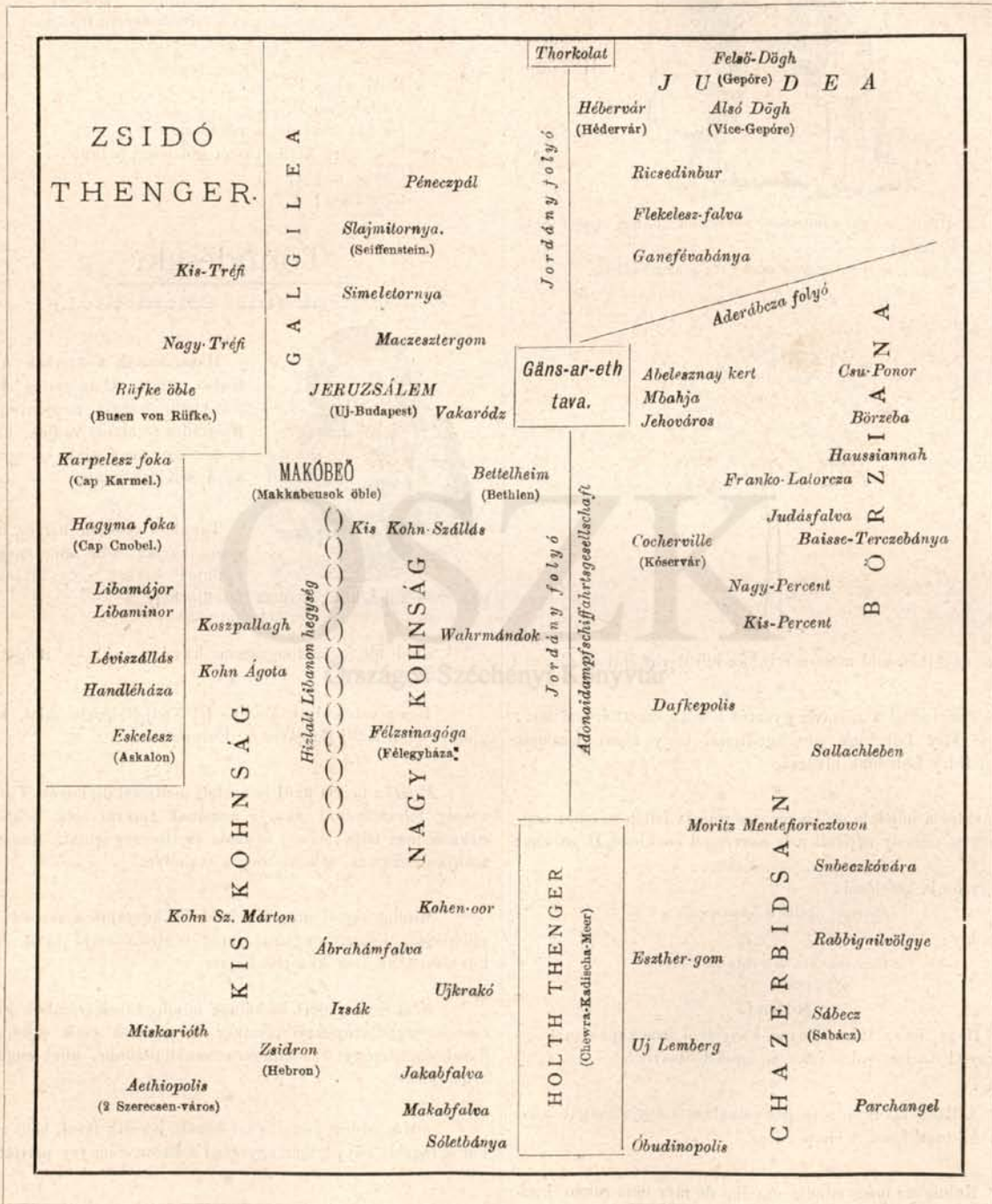
A sok toldott foldott párt között jól esik látni, hoid oralodik legaláb edj pártban egyeség: a baron Sennyey pártjában.

*

Voltaire! Ez az edjetlen, akiér ad a zsidó.

PALESZTINA TÉRKÉPE.

— Zsidóczy Győző kárton-gróf (kartographus) szerint. —

SZIGETVÁR.

— Adah-Kalé. —

ÉGI Szigetvárunk mikor »sziget« vala,
S ostromló tengertől nyaldostaték fala,
El is temettétvén későbbben általa,
Szigetvárbán akkor Zrinyi parancsola.

Elküldé futárját nagy hadi-tanácsához :
»Itt állok, s vivok mig a harcz rám halált hoz ;
De nem erről van szó. Vért örömetst áldoz
Minden magyar bajnok ki hív a hazához.

Hajh! de ha mi dőlünk, Sziget velünk dől le, —
S egész Magyarország megrendülhet tőle.
Itt megállt a tenger, nem mehet előre,
Ne várjátok hogy ti 's igitatok belőle.«

S elmene futárja és nem jöve vissza!
Bécsi hadi tanács ujját se mozdítja, —
Hallgatása Zrinyit halálra buzdítja,
S halála Szigetnek elestét indítja.

Bécsi haditanács hej! nem ilyen már ma, —
Megy, ha nem is hívják, az új Szigetvárbába!
Peczkes cserepár-tiszt commandó-szavára,
Török őrség megyen Duna jobb partjára.

És a vitéz sereg, riadó zenével
Bevonul a várba zászlóját tűzvén fel.
Régi Szigetvárunk' a török vevé el,
Nagyra lehetünk most mi a törökével.

Lehetünk halával hogy megtette végre
Bécsi hadi tanács, mire Zrinyi kérte :
S a mit elmulasztott most háromszáz éve, —
Az új Szigetvárral most jóvá van téve!

Apró hírek.

✎ **Politikai hiba** kormányunktól, hogy már most engedte megszállni Ada-Kaléht, mielőtt az osztrákok elfogadták a kiegyezést. Most bizonyosan azt fogják kívánni, hogy magasabb quotát fizessünk, miután területünk megnagyobbodott.

* * *
✎ **Választási mozgalom.** A budapesti »localblattok« a VII. kerületben Mendl István urat léptették föl, a VI. kerületben pedig hálaérettől indítva Kozarek urat a budapesti bakót fogják föléptetni. Hóhér Péter!

◎ **De Pretis beszédének hatása.** De Pretis államférfiúi beszéde, de különösen annak a fogyasztási adó restitutiót tárgyaló része teljesen meggyőzte a magyar igények jogosultságáról — a magyarokat.

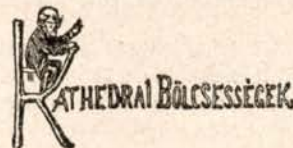
* * *
□ **Legujabb** rendőri intézkedések szerint a Corsón embereknek tilos sétálni, nehogy megvadult lovaktól elgázoltassanak. Kétségkívül czélszerű rendszabály, mely a multkoréhoz hasonló esetek ismétlődését megakadályozza. — Továbbá esténként a Corsó nem légszeszszel fog kivilágíttatni, hogy mindennemű gázolásnak sötétben is eleje vétessek.

* * *
A párisi köztárlat egyik részese az orosz trónörökös is. A kiállított tárgy egy igen ügyesen szerkesztett sajtó. Ha ugyanis elől 200,000 ember vért ontják bele, a másik végén néhány csöpp rektifikált angol béke-olaj szívárog ki rajta. Az apparatus kissé költséges ugyan, de a szemlélőre nézve érdekes és tanulságos.

* * *
* **Szegény Milánt** a szerbek ki akarják üzni országukból. O, azok a szívtelen disznóhajtsárok!

* * *
✎ **Beaconsfield** hallgat, Bismarck hallgat, Suvaloff hallgat, Andrassy hallgat — a keleti drámából lett európai ballet, már hogy némajáték.

* * *
= **A »Magyar Állam«** az istentelen francia Voltaire-ünnepély ellensúlyozására gonosz nyelvek szerint egy magyar Lonkay-ünnepélyt tervez. Reméljük ez ünnepélyen a Borsszem Jankó fog elnökölni.

II. Frigyes különösen három nőt sértett meg gúnyjával : u. m. Mária Teréziát, Erzsébetet s Pompadour grófnőt, — ide számíthatjuk még Brüll ministert is.

*
Aki ur az nem ír, hanem diktál.

*
Amint tudják, Dániában az éghajlat igen enyhe, mert a folytonos párák lehűtik a nyári meleget és a téli hideget.

*
A kifeszített hártya egy erős bum-bum által fejezi ki rezgését.

*
Mária Terézia nem szült elégedetlenséget.

*
Spanyolország király után ásitozott.

ÓCSKÁSZATI SOKADALOM.

(Folytatás.)

»Peczevonal szerint szabályozva szépen :
Ékeskedik Várad, faszterozva részben ;
Történelmi nyomdok vagyon benne de sok,
Mondván, hogy itt laktak a Peczeparthusok.

»A Peczeparthusok Operenciából
Indultak világgá vándorlás okából,
Arkangyel tájékán meg is telepedtek,
A hol sok narancsot paprikázva ettek.

»Innen tovább mentek Jóremény fokának,
Honnan tévedeztek Patagóniának ;
Innen kilyukadtak Pusztá-Piripócsra
És egy fordulattal az erdélyi Mócsra.

»De a Királyhágó elhagyván a poklot,
Fölnyúlt az égboltig, a nap belé botlott.
Meg kellett kerülni. Menve mendégéltek,
S végtére nagy bajjal Soroksárra értek.

»Innen tovább mentek Jeruzsálem fele
(Mentek volna inkább akkoron másfele !)
Itten »lett« beléjök a zsidó mag dugva,
Fel is szaporodott köztük mint a dudva.

»Végre valahára hegyekhez érkeztek,
S lankás oldalukon völgybe ereszkedtek.
A bihari sárban aztán megtapadtak
Ős agyag-vályogból palotát is raktak

»Rugdalódzott bennök aztán a kultúra,
A denárt követte a váltó poltura ;
A sertés-hizlalás tetőpontra hágott,
És ez provokálta a zsidóvilágot.

»Össze is esküdött erre nem sokára,
Szoktatván a népet szent Borovicskára,
Perczent révén szívtá a meghigult vérét !
Enyészett a Parthus, alig tudjuk hírét !

»S a mi hire maradt : ime kimutattuk,
Írásos vályogból pontosan kutattuk.
Az a vályogírás olyan mint a liljom . . .«

(Az irigy Henszelmann azt süti rá : tiknyom !)

(Vége következik.)

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

»Bernadotte.« Ha ezt megtudná az öreg Napoleon ! Azonnal elrejtettük nagyon mélyre. — **M. F.** (Hlvn.) A multkori levelet nem ön írta, amit ezennel kinyilatkoztatunk, hanem egy félig kiásott mumia ott a város végén, abban a tudományos homoktúrásban. — **R. R.** (Hlvn.) Önt is megnyugtattuk, hogy a tudósítás nem öntől származott. Hanem hát szeretné tudni hogy kitől, nehogy megint öntre fogják ! Ó, maga ravasz ! — **M. L.** (Hlvn.) Már megint ez a póstabélyeg, már megint ez az ügy. Ugyancsak későre vették észre. Egyébként készségesen kinyilatkoztatjuk, hogy jobb értesülésünk szerint nem a műkedvelők, hanem az önképzők vannak (vagy reméljük voltak) még hátrálékban a számadással. Hogy a parkban sétálók nem köszönnek a tulajdonos családjának, ez nevelés dolga ; hogy az ottani színházi igazgató egy kutyára azt fogta rá, hogy keresztény, holott csak köztudomás szerint a zsidó a kutya : ez szintén nem tartozik a forum piperculianum elé. Tegyen róla a kutya. — »Oggi.« A multkorit a mostani küldemény legkülönb darabjával a régi jó firma alatt mutatjuk be. A többire nézve megmaradunk határzatunknál. — »Cicerone.« Ügyefogyott gagyogások. Hagyja abba az elménczkedést, »nehéz az.« — **I. B.** (Slmcz.) A mostani küldeményben sok jó akadt. — »Idézés.« Csak esetben hivatalos stylus ; de ennyi még nem elég a csoda bogarak rovatába. — **Quidam.** Mindegyikben finom pointe. De a forma !.. Önre valóban ráillik a régi hexameter : nuper quidam doctus cepit scribere versus. — »Genie.« Jó vénában volt. — **Amazon No. II.** Nem elég hogy két Gorombánk van már, két Amazonot is fogadjunk házunkba ? Hiszen mindjárt kiásnák az egymás szép borsszemét. — **K . . . r diák.** Kettőcskét kiszedegettünk belőlük. — **F.** (N.-Vrd.) A vidéki trombita fogja szerte harsogtatni ami önöknél nevezetes dolog esik, csak ez a mostani nagyváradi epósz érjen véget. Zirzánk nővére itt csak az által okozott feltűnést, hogy azt a levelet, melyet kérésére a beteges A. J. írt neki, az ottani lapok egyikében közölvén, nem átalotta tele bigyeszgetni a maga érdektelen megjegyzéseivel. Mintha csak a nagy költőnek mindegyik szavába bele szólt volna. Ha önök mindamellett büszkéek e honleányra, ám hirdessék bájos és szellemes voltát, mi Zirzánk mellett maradunk, kiben van a tapintat. Az igaz hogy nem sok. — **Sz. J.** (Dbrczn.) Már hogy kettes közül ki érdemli meg jobban a paradicsomot : ön-é vagy L. A. lovag és fillértárnok ur, azt döntse el az odaváló pápa. — **Famulus.** Nem bírtuk benne fölfedezni az élczet. — **B. K.** Az egyik sorát várja. A másik közlését nem engedi a kegyelet. — **T. M.** Iegnagyobb részét fölhasználtuk. Folytassa. — **Egy olv.** (Unger.) Máskép és jobban így van lefordítva a : »Mecaeenas atavis edite regibus« : engem vacsorálj vagy madár, egyetek a királyokból. — **Z. S.** (Bpst.) A moszkósitás mégis csak nehezebben menne nálunk, mint a mozgósitás. — »P. őri gravamen.« Bekebleztetett. — **O. L.** (Esztrym.) A javából való. — **Gurkó.** Lurkó ! Megráztattuk.